

דברי חכמה

איך יודעים שבא

אביב

מילים ולחן: דתיה בן דור

איך יודעים שבא אביב?
מסתכלים סביב סביב
ואם רואים המון ידיים
חרוצות
נושאות סלים כבדים עם
יין ומצות
ואם שרים "שמחה רבה"
"אביב הגיע, פסח בא"
אז יודעים שבא אביב,
אז יודעים שבא אביב.

איך יודעים שבא אביב?
מסתכלים סביב סביב
ואם רואים שאין עוד בוצ'
בשבילים
ואם רואים שנעלמו
המעילים
ואם פרג וגם חרצית
לכבוד החג קישטו ארצי

אז יודעים שבא אביב,
אז יודעים שבא אביב.

שבת ערב פסח – חג שמח!

גיליון מס. 2663 *י'ג בניסן תשפ"א *26 במרץ 2021

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

נשיאים ורוח וגשם גם (6)

".. איך לומר לך שאני אוהב אותך, לא מוצא את המילים,

אז אני שולח לך, סרטון של חתולים..."

עדכונים לקראת החג -

צח"י וקורונה -

לקראת החג התכנס הצוות להבין איך עוברים אותו בשלום, ולהלן הנחיות נכון לעכשיו -

- אין הגבלות מיוחדות על התכנסויות באוויר הפתוח, ואין סגר, לכן כל פעילויות המתקיימת באוויר הפתוח אינה מוגבלת, רק לזכור שחשוב לחבוש מסכות ולשמור מצפיפות יתר.
- במתחמים סגורים עדיין יש הגבלות המתפרסמות מעת לעת, אנא התנהלו בהתאם להנחיות מדינה אלו.
- לאחר שנה תחת איום הקורונה, כולם כבר יודעים מה צריך לעשות, מי שמאמת ומי שצריך להיכנס לבידוד יודעים את ההנחיות, כל מה שנשאר הוא באמת להקפיד ולעשות כפי הנדרש כדי לשמור על עצמינו מפני עצמינו.

מערכת תקציבים אישיים -

לאחר שהפיילוט הסתיים, ומרבית ההערות של המשפחות שהשתתפו בו התקבלו ותוקנו, אנחנו מתחילים להפעיל את המערכת במהלך החג. בימים הקרובים אשלח לכם הנחיות שיסבירו איך מתחברים למערכת, יחד עם קישור, כך שמי שיכול לעשות את זה לבד, יוכל להיכנס ולהתחבר. עבור מי שזקוק לעזרה, נקיים מפגשי הדרכה עם צוות "מקומי" בימים רביעי וחמישי הקרובים כשנדע נפרסם את השעות ותוכלו לבוא ולקבל הדרכה לצורך החיבור.

תשתיות -

כאמור בגלל הקפאת תקציבי מדינה, התחלת השידרוג נידחת, ברגע שיהיו עדכונים נוספים - נעדכן.

חינוך –

יש לנו חוסר קבוע ומתמיד בצוותים, מזמינים כל מי שיכול ומעוניין להיכנס למערכת החינוך לפנות לאיילת לצורך בחינת ההתאמה והכיוון הנכון.

ומשהו לחג -

מאחל לכל בית כפר הנשיא חג שמח, שהמשך השנה יהיה בסימן של בריאות ויציאה מהגבלות הקורונה, ושיהיו רק בשורות טובות.

בברכה – גל סער

המתנה הכי גדולה שיש לאדם זה הזמן
הזמן טס וכל יום שעובר לא חוזר
והשאלה היא, האם מיצינו או החמצנו.

בכל שנה בפסח באביב, ניתנת לנו ההזדמנות לשאול את עצמנו
חמץ או מצה?

חמץ – האם החמצתי? מצה – האם מיציתי?

שנזכה למצות כל יום בחיים, ליהנות, לטייל, ללמוד, לצחוק, לחוות...

חיים של מיצוי עצמי, פגשנו עצמי, חוונו אובדן, הפגשנו חלומות.

קליטה לחברות ובנייה בהרחבה

כפי שפרסמנו בעבר, מתוכננת בנייה של רחוב נוסף בהרחבה. הרחוב ימוקם בהמשך למגרש המשחקים ויחבר בין ההרחבה לקבוץ.

הבנייה מתוכננת להתחיל באוגוסט ומיועדת למשפחות / יחידים שהתקבלו לחברות בקבוץ. מאחר וקבלה לחברות לוקחת כמה חודשים, אנו קוראים לכל אלה המעוניינים לפנות בהקדם לרותי גדליזון או לאחד מחברי צוות הצמיחה הדמוגרפית.

As the Absorption Committee has posted in the past, Kfar Hanassi is getting ready to absorb additional families and singles. The next area of building plots is on the lower road of the extension area, adjacent to the playground and running southwest. Building may begin in August for those who have been accepted as members. As this process takes a few months, we suggest that anyone interested please contact one of the Absorption Committee members, or myself, directly. Thank you. Ruti Gedalizon

סנוקר בכפר

במסגרת ההתארגנות של ועדת ספורט, אנו ממשיכים להוסיף פעילות לקהל הרחב בכמה ענפי ספורט. לפני כחודשיים פתחנו את מתחם טניס שולחן (פינג פונג) ועכשיו אנחנו נערכים לסנוקר.

המתחם, השולחן וכל הציוד הנלווה חודש והוכשר לשימוש החברה ולכן חשוב כולנו נשמור עליהם כך שכולם יוכלו ליהנות ולאורך זמן. לכן, חשוב שכל מי שמעוניין לשחק יעשה זאת על פי ההנחיות המפורטות מטה:

ההנחיות לשימוש בחדר סנוקר

- חובה לתאם פעילות מראש מול אחראי המתחם, אלברט אילייב (מטעם ועדת ספורט) לקבלת מפתח וחובה להחזיר בסיום הפעילות למען הסדר הטוב.
- כניסה מותרת רק מגיל 18 ומעלה. נוער המעוניין לשחק, יעשה זאת בליווי מבוגר אחראי.
- על כל השחקנים לעבור הכשרה והסמכה אצל מנהל הסנוקר.
- השימוש במתחם יהיה על פי הרשמה ושריון מראש.
- ניתן לשריין מראש עד 90 דק' (על מנת לאפשר לשחקנים נוספים לשחק). במידה ואין נרשמים נוספים בתום הזמן, ניתן להאריך את זמן המשחק כל עוד
- מזון ושתייה הם מחוץ לתחום בחדר הסנוקר. אפשר מים בלבד.
- בימי גשם יש להביא נעלי משחק בנפרד כדי לא להכניס בוץ לתוך המתחם.
- לאחר השימוש יש להחזיר את כל הפריטים (מקלות, כדורים, משולש וכו') למקום. כמו כן, יש לדווח את חוסרים או נזק.

לסיום תזכורת נוספת! המקום הוקם לטובת כולם ורווחת הקהילה כך שבבקשה מכם, נא להתחשב בכולם כדי שכולנו נוכל ליהנות לאורך זמן.

בהמשך השנה מתוכנן טורניר "מלך\מלכת הסנוקר" ועוד כמה אירועים נוספים.

לתאום ושריון זמן משחק נא ליצור קשר עם: **אלברט אילייב**
אחראי מתחם סנוקר – ועדת ספורט. נייד: 050-658-0871

על דא ועל הא / מעט: תמר וולפין

עמוס עוז – ארבע פעמים לא, פעם אחת כן.

עמוס עוז - פעם ראשונה לא

אינני לוקחת לעצמי את תפקיד השופטת בטרגדיה המשפחתית של משפחת עוז, כפי שנחשפנו אליה. ראשית, כי לא התבקשתי לשפוט. שנית, כי על מנת לשפוט עלי לבחון את הראיות, למשל את סרטי הצילום של מצלמות האבטחה בבית, ושלישית כי יהיה זה משפט במעמד צד אחד בלבד.

עמוס עוז - פעם שניה לא

למדנו אצל ד"ר יוסי חלמיש, המומחה למדעי המוח, עד כמה הזיכרון האנושי מתעתע.

ראינו את הסרט "רשומון" וממנו למדנו מה זוכרים אנשים שונים מאותו האירוע.

ואין זה אומר שגליה עוז משקרת, ואין כאן הכרעה בין דבריה לבין דברי בני משפחתה. יש כאן חומר למחשבה.

עמוס עוז - פעם שלישית לא

וזוהו לא גדול מאד לכל אנשי הימין, אשר חוגגים על המאורע הזה. המבקרת הספרותית עלית קרפ ("מקור ראשון"), רואה בעדותה של גליה עוז סדק גדול בדמותו של הנביא של השמאל, עמוס עוז. סדק שמשליך על תפישת העולם של השמאל בישראל, על השאיפה לשלום ולפתרון שתי מדינות לשני עמים.

עמוס עוז – פעם רביעית לא

עם יד על הלב, צריך כל מי שעוסק בפרשה הכאובה, והנוראה הזאת, לשאול את עצמו מה מניע אותו: עד כמה זהו יצר המציצנות אל חיהם של הידוענים. האם היינו מקדישים לנושא שתי שניות של מחשבה לו היה מדובר באישה אלמונית מעפולה או הוד השרון, אשר מפרסמת דברים קשים מאד על אביה המתעלל, שנתיים לאחר מותו?

עם יד על הלב, האם יש כאן איזו שמחה לאיד? שמחה לאידו של "יפה הבלורית והתואר", שמחה לאידו של השמאל בישראל?

עוד חומר למחשבה.

עמוס עוז – מה כן?

את עמוס עוז אני רוצה לדון על פי יצירותיו, ואף אחד לא יקח ממנו את הישגיו כמספר ענק.

ספריו וסיפוריו של עמוס עוז חושפים במפורש את הטרגדיה הגדולה אשר איתה חי עוז מאז היה ילד בן 12 כאשר אמו התאבדה (לא רק בספר המונומנטלי "סיפור על אהבה וחושך" אלא גם ב"הר העצה הרעה").

רבים מסיפוריו של עוז עוסקים בחלקים האפלים בנפשם של גיבוריו. החל מנפשה הקרועה של חנה גונן, גיבורת "מיכאל שלי", הרומן הראשון שפרסם עוז, ועבור דרך סיפורים וספרים רבים לאורך שנים רבות.

על מה מעידים סיפוריו אלה של עמוס עוז?

יש אסכולה הקוראת לנתק בין היצירה, שאנו קוראים, לבין הביוגרפיה של הסופר. לקרוא אותה כאילו איננו יודעים דבר על חייו הפרטיים של הכותב. ויש אסכולה הפוכה המקדימה לעיסוק בכל יצירה מבוא המפרט את סיפור חייו, והרקע ההיסטורי והגיאוגרפי של הסופר והסיפור.

אני מניחה, שהדרך הנכונה היא, איפה שהוא, באמצע. הסיפורים הם סיפורים, וחלקם מביאים במפורש את הסיפור האישי של הסופר, כדוגמת "סיפור על אהבה וחושך", אבל הסיפורים גם ניזונים מחיבור הסופר אל המעמקים האפלים של הנפש, נפשו של כל אדם. הוא לא המציא אותם, הוא העלה אותם על הכתב.

הקשר אחד-על-אחד בין הסיפור לבין מאורע שארע לסופר עצמו, הוא קריאה שטחית של היצירה.

האם גליה עוז מוסיפה חלון נוסף להבנת סיפוריו של עמוס עוז? האם ספרה של גליה עוז היה פוגע בסיכויו של עמוס עוז לזכות בפרס נובל?

תמר וולפין

איך ולמה התחלתי לצייר קריקטורות

1. לפני המון שנים, כמה המון שנים? הרבה מאוד. ממש בשנים שבהן הפכתי להיות מילד לנער. היו אלה שנים נטולות ניידים, ובעצם גם טלפונים לא היו אז בבתים, חוץ מטלפון ציבורי אחד שהיה ליד המזכירות. טלביזיות היו אז בכלל רק בספרות מד"ב והמתינו לנו אי שם בעתיד הרחוק. אפשר לומר שהיו אלה "ימי רדיו" באופן הכי ימי רדיו שיש.

2. מתישהו בסביבות גיל 12 התחלתי לצייר קריקטורות. רצה המקרה, כמו שאומר קורט וונגוט, ונתגלגלה לידי מאחד המתנדבים חוברת של "מאד מגזין" Mad magazine. החוברת ההיא שעל העטיפה שלה מצויר ילד מנומש ולו שיער ערמוני וחיוך מלוכלך עם רוח גדול בין השיניים הקדמיות. כבר מהרגע הראשון נכבשתי. הכל בחוברת היה כל כך מסעיר, פרוע ופורץ גבולות. היה מצחיק עד כאב ובוחן את גבולות הפוליטיקלי קורקט בנוסח לני ברוס, שאז עוד בכלל לא ידעתי מיהו.

3. תוך כדי דפדוף קדחתני בחוברת הגעתי למדור שנקרא "גרייט מומנט'ס אין באד טיימינג" ובעברית "רגעים גדולים בעיתוי גרוע". במדור ההוא באותה החוברת הופיעה קריקטורה שפירקה אותי לחתיכות.

4. בקריקטורה ראיתי: "איש קו קלוקס קלאן קטן וממושקף שנראה קצת כמו ריק מוראניס, עומד מול שני שחורים ענקיים בגודל של שאק אוניל, רק קצת יותר גדולים. והוא אומר להם: "סליחה בויז, יש לי פנצ'ר, אפשר להשתמש בטלפון".

5. הניגודים בקריקטורה ההיא בין איש הקו קלוקס קלאן הקטן הנזקק לעזרה, כביטוי לסיטואציה אנושית מכמירת לב עד כאב, ומבקש אותה ממי שהוא רודף עד חורמה, כאשר הכותרת "גרייט מומנט'ס אין באד טיימינג" מניחה את הדברים בקונטקסט כה נהדר ומצחיק ומותח את הדעת עד גבול הבלתי אפשרי, עד שפרצתי בצחוק עד שכמעט התעלפתי מקוצר נשימה. מאז, כך אני זוכר, גמלה בליבי ההחלטה שאני רוצה לצייר קריקטורות.

6. הוספתי כאן גרסה של הקריקטורה ההיא שפגשתי בה אי שם בשנות השישים. למיטב זיכרוני הגרסה ההיא ב"מאד מגזין" הייתה הרבה יותר מוצלחת. אבל כך זה תמיד עם נוסטלגיה. מה שהיה תמיד ניראה לנו הרבה יותר יפה ממה שיש לנו עכשיו. למרות שאני לא באמת בטוח שזה נכון עובדתית.

יום שני 22.3.21 ערב פאקינג בחירות רביעיות

1. יום שני, חמש בערב, ערב בחירות. הנפש מסוכסכת ומתלבטת . מצד אחד אין בה ציפיות בכלל לאור או לחושך העובדה שאלה כבר בחירות רביעיות בתוך שנתיים. וכמו שנכנסנו אליהן עד עכשיו כך יצאנו מהן כלעומת שבאנו וידינו על ראשנו.
2. מצד שני הנפש משתוקקת לשינוי ומתפתה להרים ציפיות, כי היי אנחנו רק בני אדם ובני אדם מקווים תמיד לטוב, גם כאשר חרב מונחת על צוואר והם יודעים שלא יהיה טוב.
3. אבל מצד שלישי חיימק'ה ז"ל אבא של מעין, היה בשלושה מחנות ריכוז האחרון בהם אושוויץ, ויצא בחיים ממסע מוות, ולכן קוראים לו חיים. וגם המספר שנחקק על זרועו יוצא בגימטריה חיים.

4. אז מי אנחנו שנתלונן על כך שאחד שר לביטחון פנים אמיר אוחנה, ערב הבחירות מחייך ומסמן מטרה ומצטלם כשהוא יורה אל גוש המרכז שמאל.

5. וכך מצאנו עצמנו לבסוף מושלכים על חופיה של הארץ המובטחת ארץ חמדת אבות בה תתגשמה כל התקוות, ואנחנו תמהים ושואלים את נפשנו המתחבטת אחר מוצא ואין, באמת למה ככה...

הארץ המובטחת

וְנִהְיָ יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן
כְּמוֹ בְּמִינֵי אֶטוּרָה פְּרָסִית נוֹשֶׁנָה.
בְּכַחַל וְאָדָם שָׁדָהוּ בִקְצוֹת
וְזָהָב הָאָרֶץ שָׁם מִבְּשִׁיל כְּחֹטָה.
וְכַמּוֹבֵן גַּם הַבְּדֵלַח וְאֵבֶן הַשֹּׁהַם וְהַסְפִּיר
עִם כָּל הַדְּבָרִים הַנִּפְלְאִים הָאֲחֵרִים.

וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיא לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים:
רֹאשׁ לְדִרְוִישִׁים נִכְפִּים
שׁוֹרְטֵי בִשְׂרָם בְּצִפְרֵי בִרְזָל.

רֹאשׁ לְמַשִּׁיחֵי שֶׁקֶר חֵלֶב וְדִבְשׁ
תַּחַת לְשׁוֹנָם הַמִּתְפַּלְפֵּלֶת.

רֹאשׁ לְמִתְחַזֵּי מַלְכוּת
חֹר כֶּרֶס וְתִכְלֶת עַל
זְרוּעָם הַפְּשׁוּטָה רַק לִקְחַת.

וְרֹאשׁ לְעֵמִלִים שְׂיוֹמָם נִקְשָׁה
לְהַמְתִּיק רִגְבִּי זָהָב.

וְנִחַשׁ בְּלֹהֵט בִּטְנוֹ הַמִּתְהַפֶּכֶת
לְהִרְאוֹתָם אֶת הַבֶּקֶר וְהָעֶפֶר
אֶת הַצֹּהָרִים וְהַתְּשׁוּקָה
וְאֶת יִפְיּוֹ הַכּוֹאֵב שֶׁל הָעָרֶב.

מיניאטורה פרסית נושנה

וככה זה נגמר בינתיים, נכון לעכשיו:
לשון מאזניים א'- רגל פה רגל שם

לשון מאזניים ב' ועכשיו תבחרו...

ימי הולדת

28.3 בטי עדר

29.3 צפורה סמברג – בת 90

שונטל בכר

30.3 צילה בן רשף

יהל לדרמן

31.3 טרי לפינג

דליה בוסקילה

אחינועם כץ

מהמכינה / אביב גאז מחזור יב'

כתבה אשר עוסקת בסדרת ירושלים
כתבה חניכה במכינה: אביב גאז.

בשלושה ימים האחרונים במכינה, קיימנו סדרת ירושלים בתוך הקיבוץ. בעקבות מגבלות כאלו ואחרות של הקורונה, לא יכולנו לצאת אל ירושלים ולחוות את הסדרה באופן מוחשי, אך אנחנו לא וויתרנו והוצאנו אותה לפועל באופן קצת שונה ומיוחד.

בשלושה ימים האחרונים נגענו במגוון נושאים הקשורים לירושלים - חרדים, חילוניים, שלושת הדתות, מזרח ירושלים, ילדי הרחוב בירושלים, מצב סוציאקונומי, סינדרום ירושלים, ועוד המון דברים מעניינים שהעמיקו לנו את הידע בהיסטוריה ובמה שקורה היום. הסדרה מתקיימת במסגרת שיעורים בתוך הכיתה, ואנחנו מקיימים גם שיעורים חוויתיים מחוץ לכיתה. קיימנו למשל ארוחה שדימתה את האווירה שיש בירושלים, שזו הייתה חוויה מאוד טובה.

המטרה של סדרת ירושלים, היא בעצם לגרום לנו להבין ולדעת את חשיבות ירושלים בחיים שלנו כיום ובעבר. להבין מה החשיבות של ירושלים עבורנו ועד כמה אנחנו מרגישים מחוברים אליה, ובעיקר להעמיק בכל מה שסובב סביב הנושא.

במהלך הסדרה, אני הרגשתי בהתחלה שאין לי יותר מדי ידע כללי שנוגע לירושלים, ובכלל הרגשתי שזה מקום שאיני כל כך שייכת אליו. לאט לאט כשלמדנו את הדברים השונים, התחלתי יותר להתעניין ולגבש לעצמי דעה בנושא. כעת, אני מרגישה יותר מחוברת אל ירושלים, והרבה יותר מודעת לסכסוכים ולבעיות שקורות בתוכה.

אנחנו מקווים שבעתיד נוכל לצאת כל המכינה אל העיר ירושלים וממש לחוות אותה דרך הרגליים. אך בינתיים, אין ספק שהסדרה לימדה אותי ואת כל משתתפי המכינה, דברים רבים שלא ידענו, שמעירים בנו את הרצון להעמיק וליצור אקטיביזם בנושאים השונים שלמדנו.

משולחן העורכת / שושנה שרקי

הרבה מאמצים הושקעו כאן בעלון, בחגיגת החג ההסטורי של גרעין ה', 65 שנה להכרזה על הגרעין. נערכו ראיונות רבים ומעצימים עם חברי הגרעין, נשלפו תמונות מהארכיון, שנאספו כדי להבהיר את התמונה של התקופה.

כדי להראות ולספר קצת לפני פסח, כמצוות ו"הגדת", למען ידעו ויפנימו, את התקופה ואת גודל העשייה, גם אלה שלא היו כאן אז איתנו. שמתווספים אלינו, אל המוכן והידוע, רוצים לחיות כאן.

שידעו גם הם את העבר של המקום, של הקיבוץ הזה.

את הפרויקט הגתה יזמה ועשתה; תמר וולפין. שהנושא קרוב ללבה. כתבנו המון מפייהם של הוותיקים, הראשונים. הבאנו אליכם המון ראיונות פתוחים, חשופים, שמעידים על התקופה בה הגיעו ונשתייכו לה חברי גרעין ה', אל הקיבוץ של אז, לחיים בצריפים, שירותים ומקלחות ציבוריות בחצר. בלי רכוש, ובלי גרוש על התחת, הסתפקות במועט והמון שמחה בלב. אהבות חדשות, ויצירת חיים חדשים, לא מוכרים.

הם באו להתיישב, לעבוד את האדמה להכין את הקיבוץ הזה כדי שאתם עכשיו תבואו אל המוכן, אל החברה המגובשת למקום הזה עם הנוף, הנוי והבתים האלה. שבזכות הראשונים הם קיימים.

קצת פרגון? כאן? בכתב? בעלון הזה שישאר כאן בארכיון ובספריה הלאומית בארץ, לתמיד.

בנים, חברים חדשים, מתיישבים, אנשי ההרחבה וכל שאר האנשים שגרים כאן. לא קראתם? לא ראיתם? לא הבנתם? לא היה מעניין?

אז תכתבו שהיה כייף לקרוא, ש... אפילו תכתבו שלא היה מעניין, אבל קצת פידבק. כל אחד שעושה משהו בעולם הזה רוצה לקבל פידבק; במילים בתמונה בכתב

כל כך לא חברי. אחרי הכול אנחנו קהילה .

אותי, אישית זה מאכזב מאוד. חבל.

שושנה שרקי

